

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010187
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. septembra 2021, v trestnej veci obž. P. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného prokurátora a poškodenej T. P. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 3T/10/2021 zo dňa 11.mája 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), f) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný P. C., nar. XX.XX.XXXX v L. B. P.,
okr. U., trvale bytom U.,
T. U. XXX/X,

je v i n n ý, ž e

dňa 22. 03. 2020 asi o 20.00 hod. v U., na ul. T. U.. X, na chodbe na prvom nadzemnom podlaží bytového domu, po predchádzajúcom vzájomnom nedorozumení so svojou sestrou T. P., túto päťou ruky raz udrel do ľavej časti čela a následne ju päťou udrel do ľavej strany hrudníka v oblasti rebier, čím jej spôsobil zranenia a to pomliaždenie čelovej oblasti vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené u zamestnaného s práceneschopnosťou najmenej XX dní,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (blízkej osobe),

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

a za to mu

u k l a d á :

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný uhradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Prešov so sídlom Kúpeľná 5, 080 15 Prešov, IČO: 359 378 74 škodu vo výške 145,79 Eur (slovom jednostaštyridsaťpäť eura a 79 eurocentov), a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný uhradiť poškodenej T. P., nar. XX.XX.XXXX v L. B. P., okr. U., trvale bytom U., T. U. XXX/X škodu z titulu bolestného v sume 546,- Eur (slovom : päťstoštyridsaťšesť eur), a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 3T/10/2021 zo dňa 11.mája 2021 bol obžalovaný P. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 22. 03. 2020 asi o 20.00 hod. v U., na ul. T. U.. 7, na chodbe na prvom nadzemnom podlaží bytového domu, po predchádzajúcom vzájomnom nedorozumení so svojou sestrou T. P., túto päšťou ruky raz udrel do ľavej časti čela a následne ju päšťou udrel do ľavej strany hrudníka v oblasti rebier, čím jej spôsobil zranenia a to pomliaždenie čelovej oblasti vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené u zamestnaného s práceneschopnosťou najmenej 29 dní.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ani žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto trestu bol podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenej s obchodným menom Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Prešov so sídlom Kúpeľná 5, 080 15 Prešov, IČO: 359 378 74 škodu vo výške 145,79 Eur a poškodenej menom T. P., nar. XX.XX.XXXX v L. B. P., okr. U., trvale bytom U., T. U. XXX/X škodu z titulu bolestného v sume 507,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný P. C. proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku, prokurátor do výroku o vine a treste a poškodená T. P. čo do výroku o náhrade škody.

Prokurátor v neskoršie preložených dôvodoch odvolania poukazuje na to, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej bolo konaním proti blízkej osobe. Obžalovaný sa útoku na telesnú integritu poškodenej dopustil práve preto, že išlo o jeho sestru. Nesúhlasí s právnym názorom okresného súdu, ktorý uviedol, že aj keď sú obžalovaný a poškodená súrodencami, ich dlhoročné spory presúvajú tento súrodenecký vzťah do formálnej úrovne. Poukazuje na to, že obžalovaný sa uvedeného konania dopustil ako dôsledok narušených súrodeneckých vzťahov a aj keď sú tieto vzťahy narušené, stále tu existuje príbuzenský pomer a prihliadajúc na všetky okolnosti, za ktorých sa skutok stal, motív a pohnútku obžalovaného je nepochybné, že tento na poškodenú zaútočil práve preto, že je jeho sestra. Niet pochyb, že konanie obžalovaného bolo konaním namiereným proti chránenej osobe (blízkej osobe) a pri uznaní kvalifikácie uvedenej v obžalobe malo byť aj následné ukládanie podmiennečného trestu, kde zákon stanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou minimálne 1 rok. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia obžalovaného k dôvodom odvolania prokurátora, zaslaného prostredníctvom zvoleného obhajcu vyplýva, že s jeho názorom nesúhlasí, pretože sestru nenapadol, tak ako mu je to kladené v obžalobe za vinu. Súd obžalovaného odsúdil len na základe výpovede poškodenej, lebo jej uveril, najmä preto, lebo ak by klamala, tak by sa dopustila trestného činu krivej výpovede, ako aj na základe znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, ktorý pripustil mechanizmus zranení podľa výpovede poškodenej. Poukazuje na to, že sestra nevyhľadala lekára bezprostredne po tom ako ju údajne mal obžalovaný napadnúť, ale až o dva dni. On sám nevie, kedy mal so sestrou T. konflikt, ktorý popísal vo svojej výpovedi, ani nevie aký to bol presne deň. Nemožno preto vylúčiť, že sestra T. niekde spadla a následne si to spojila s popísaným konfliktom, pričom uviedla, že ju mal napadnúť, čo nie je pravda. Samotný znalec z odboru zdravotníctva pripúšťa, že zranenia mohli vzniknúť aj pádom. Poškodená na súde nelogicky obhajovala svoj postoj voči tomu, že jej kradne elektrinu. Svedčí to o jej nevyrovnanej povahe, o psychických problémoch, tak ako na nich poukazoval obžalovaný už vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Napriek tomu jej súd uveril, pričom súd neuviedol, prečo neuveril obvinenému a bez akéhokoľvek zdôvodnenia predpokladal, že tento nehovorí pravdu. Takéto hodnotenie dôkazov zo strany súdu považuje za nesprávne. Súd neprihliadol na zásadu trestného konania, v pochybnostiach v prospech páchatela. Pochybností v konkrétnom prípade je niekoľko. Najmä nebol ustálený deň spáchania skutku, súd si ho osvojil podľa výpovede poškodenej. Neboli preverené okolnosti bezprostredne po udalosti, najmä ako sa správala poškodená do doby lekárskeho ošetrovania, za týmto účelom neboli vypočuté žiadne osoby, ktoré prišli s ňou do styku, najmä na okolnosti jej zdravotného stavu, prípadne zdravotných komplikácií. Hodnovernosť výpovede poškodenej v súvislosti s jeho námietkami o jej psychickom stave neboli súdom preverené. Vzhľadom na vyššie udávané žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Poškodená zahlásené odvolanie do rozhodnutia krajského súdu bližšie neodôvodnila.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný, prokurátor a poškodená podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa žalovaného skutku vo vzťahu, ku ktorému boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani jedna z procesných strán sa ani v odvolacom konaní vykonania ďalších dôkazov nedomáhala. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti, považuje krajský súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, nadriadený súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania poškodená T. P. ako v prípravnom tak aj v konaní pred prvostupňovým súdom konzistentne vypovedala o predmetnom incidente, teda čo mu predchádzalo, ako jej obžalovaný povedal, že pôjde na priestupkové konanie za to, že mu predtým nadávala a syn obžalovaného, ktorý býva v rovnakom bytovom dome, to natočil na mobil, na čo mu táto odpovedala, že najprv bude on riešený na polícii kvôli energiám. Uvedené vyjadrenie malo obžalovaného nahnevať, v dôsledku čoho podišiel k poškodenej a povedal jej „ti jednu jebnem“. Hneď na to ako to dopovedal, obžalovaný poškodenú päťou pravej ruky udrel do ľavého spánku a následne ju tou istou rukou zovretou v päť udrel z boku do rebier na ľavej strane, rýchlo sa otočil a odišiel do svojho bytu, pretože dvere bytu mal otvorené. Keďže poškodenú hlava aj bok neprestávali bolieť, tak hneď ráno v pondelok išla za svojim ošetrovateľom MUDr. Pavlom Mihalovom, ktorý ju vyšetril a dal jej injekciu od bolesti. Večer sa jej stav zhoršil a preto dňa 24.03.2020 (utorok) išla na chirurgiu na poliklinike v U., kde na röntgenovom vyšetrení bolo zistené, že poškodená utrpela pomliaždeninu rebier a hlavy.

Takto uvádzaný priebeh skutku zodpovedá aj záverom znaleckého posudku vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. Martinom Kováčom, ktorý konštatoval, že poškodená utrpela pomliaždenie čelovej oblasti vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo. Zranenia boli spôsobené tupými predmetmi o užšej i širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili malou až strednou silou a prudkosťou a s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do čelovej oblasti vľavo (ľahké poranenie) a jednom údere do oblasti hrudníka vľavo (stredne ťažké poranenie), zatvorenou päšťou, spôsobených druhou osobou, pričom k úplnému vyhojeniu dochádza spravidla za 29 - 30 dní. Poranenia mohli byť spôsobené tak, ako to uvádza poškodená, ale teoreticky je možné pripustiť, že tieto poranenia mohli poškodenej vzniknúť aj pri odsotení druhou osobou, avšak muselo by dôjsť k nárazu do bližšie neurčeného predmetu (čo ako obžalovaný tak aj poškodená pri výpovediach vylúčili). K možnosti, že ku zraneniam mohlo dôjsť aj pri náhodnom páde poškodenej, znalec nevylúčil, že je to možné, pokiaľ ale poškodená nezvykne sama padať, je táto možnosť len málo pravdepodobná.

Obžalovaný naproti tomu tvrdí, že v momente ako sa poškodená vracala späť ku svojmu bytu prešla popri obžalovanom, načo jej on povedal, nech si dá overiť rozvody, a že si môžu porovnať faktúry a bude jasné, že jej nikto nič nekradne, čo poškodenú nahnevalo, tá sa otočila smerom k nemu a kopla ho do oblasti rozkroku, na čo zareagoval tak, že poškodenú otvorenými dlaňami oboch rúk od seba odsotil, pričom pri odtlačaní sa jej dotkol dlaňami rúk v oblasti pod prsiami. Poškodenú nijako neudrel ale len odsotil, a táto sa na chodbe nikde neudrela. Ďalej uviedol, že býva na prízemí v bytovom dome v U. na ulici T. U. 7, spolu so svojou manželkou a oproti nim cez chodbu býva jeho sestra, poškodená T. P. s manželom. V bytovom dome žijú spoločne už vyše 20 rokov a problémy so sestrou začali asi pred desiatimi rokmi.

Z takto popísaného skutkového deja je nepochybne potom potrebné súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa, ktorý uviedol, že neakceptoval obranu obžalovaného a mal za to, že vznik zranení u poškodenej údermi päšťou od obžalovaného boli príčinou vzniknutých zranení poškodenej, ktorá po tom, čo sa jej bolesti stupňovali navštívila najprv obvodného lekára a neskôr aj chirurga. Tak obžalovaný, ako aj poškodená zhodne uviedli, že pri vzájomnej konfrontácii na chodbe bytového domu v Sabinove stáli otočení tvárou k sebe. Obžalovaný uviedol, že poškodenú odsotil oboma rukami, no táto nespadla ale hneď išla k sebe do bytu, pričom obžalovaný sa tiež vrátil k sebe do bytu. Poškodená však bola zranená na ľavej strane trupu a tiež na ľavej strane hlavy. Ak stál obžalovaný a poškodená čelom k sebe a obžalovaný sa na ňu dvakrát zahnal zatvorenou dlaňou pravej ruky, tak je najpravdepodobnejšie, že zranenia poškodenej boli spôsobené tak, ako ich popísala poškodená vo svojej výpovedi, teda údermi päste pravej ruky obžalovaného, ktoré budú zákonite smerovať na ľavú stranu tela poškodenej. Mechanizmus vzniku zranení, preto podporuje výpoveď poškodenej. Obrana obžalovaného, že poškodenú len odstrčil otvorenými dlaňami rúk považoval za účelovo zameranú na vyvinenie sa zo zodpovednosti za spáchaný trestný čin.

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preto preukazujú vinu obžalovaného a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného P. C..

Súd prvého stupňa, na rozdiel od obžaloby, po vykonaní dokazovania, konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože mal za to, že na prvý pohľad sa môže zdať, že poškodená, ktorá je sestrou obžalovaného a dokonca býva v jednom bytovom dome hneď naproti obžalovanému je blízkou osobou obžalovaného, avšak podľa názoru okresného súdu je potrebné nazerať na blízkosť osobou ako na niekoho, kto je aspoň trochu odkázaný alebo závislý od osoby páchatela v prípade, že by došlo k odsúdeniu obžalovaného, tak táto blízkosť osoba by pociťovala túto ujmu aspoň z časti ako ujmu vlastnú. Obžalovaný a poškodená sú síce súrodenci, avšak ich dlhoročné spory, ktoré eskalovali až do fyzického napadnutia poškodenej obžalovaným posúvajú tento súrodenecký vzťah do čisto formálnej úrovne. Prvostupňový súd tak právne kvalifikoval spáchaný skutok podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Kvalifikácia trestného činu je tak menej prísna ako pôvodne navrhovala okresná prokuratúra, kde v odseku 2 je dolná hranica trestnej sadzby až jeden rok, čo považoval okresný súd za neprimerane prísnu sadzbu s ohľadom na spáchaný skutok.

S uvedeným názorom, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného uvedenej v napadnutom rozsudku, sa však krajský súd nestotožnil.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Zo zaužívanej súdnej praxe a príslušných komentárov vyplýva, že príbuzní v priamom rade sú príbuznými bez obmedzenia, t.j. príbuznými sú všetci predkovia a potomkovia. Ďalšími blízkymi osobami sú súrodenci (aj keď zákon používa výraz súrodenec). Právne je bezvýznamné, či ide o plnorodých alebo polorodých súrodencov (ktorí majú len jedného spoločného rodiča). Tieto osoby sú blízkymi osobami bez akýchkoľvek ďalších podmienok. Ustanovenie § 127 ods. 4 Tr. zákona vymedzuje blízkou osobu vo všeobecnosti, a to na základe určitého príbuzenského, resp. obdobného vzťahu (príbuzní v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec, manžel); tu nemusí byť pociťovaná cudzia ujma ako vlastná. Stačí, ak sa preukáže vzťah potomka a predka, súrodenecký pomer alebo manželstvo. Iné osoby nie sú blízkymi osobami automaticky. Predovšetkým musí medzi nimi jestvovať rodinný alebo obdobný pomer a ďalšou podmienkou je (kumulatívna podmienka), že ujmu, ktorú by utrpela jedna z osôb, by druhá z nich dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Rodinným pomerom je akýkoľvek príbuzenský vzťah, ktorý nemožno zaradiť do prvej skupiny. Obdobný pomer treba skúmať so zreteľom na skutočnosť, ktorá určuje vznik vzťahu medzi týmito osobami (napr. pestún k dieťaťu, opatrovník k opatrovancovi, manžel k dieťaťu manžela, ktoré nie je aj jeho dieťaťom, a pod.). To by však nepostačovalo. Druhou podmienkou je to, že osoba by ujmu, ktorú utrpí iná osoba, dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Záver o tom je vecou posúdenia konkrétneho prípadu a nedá sa zovšeobecniť.

Vychádzajúc z vyššie popísaného potom použitá miernejšia právna kvalifikácia prvostupňovým súdom nekorešponduje s vykonaným dokazovaním a z vyššie uvedených dôvodov nie je možné súdené konanie obžalovaného právne kvalifikovať tak ako to učinil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Na základe uvedeného, preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne po zopakovaní skutkovej vety, konanie obžalovaného kladené mu za vinu obžalobou, posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s prihliadnutím na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, pretože obžalovaný úmyselne ublížil na zdraví tak, že spôsobil pomliaždenie čelovej oblasti vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo svojej sestre, ktorú je potrebné považovať za chránenú osobu - blízkou osobu.

Krajský súd sa následne zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom sa nestotožnil s ich hodnotením vykonaným okresným súdom, ktorý mal za to, že nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný P. C. doposiaľ jeden záznam, a to rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 101/79 zo dňa 10.5.1979, pričom podmienený trest vykonal 8.6.1982 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že spáchal len jeden priestupok na úseku cestnej premávky, keď sa v roku 2016 dopustil porušenia ustanovenia § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch tým, že prekročil rýchlosť, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- Eur. Je teda zrejmé, že obžalovaný od vykonania podmieneného trestu v roku 1982 až do spáchania teraz súdeného skutku mal viesť riadny život, čomu zodpovedá poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. j) Tr. zákona.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd mal obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), pričom priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zákona zistené neboli, druhostupňový súd pri ukladaní trestu bol povinný postupovať podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a teda znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest odňatia slobody ukladať v rozmedzí od 1 roka do 2 rokov a 4 mesiacov.

V kontexte uvedeného preto krajský súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zistenie, že išlo o výnimočné vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vyvodil záver, že trest odňatia slobody na jeden rok, teda úplne na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka je možné považovať za trest adekvátny a primeraný ako závažnosti prečinu tak aj okolnostiam za akých k jeho spáchaniu došlo. Pozitívne charakteristiky dovoľovali vyvodiť záver o tom, že u obžalovaného účel trestu možno dosiahnuť uložením takéhoto druhu a výmery trestu. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

K preskúmanému výroku o priznaní nároku na náhradu škody je potrebné uviesť, že poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si v prípravnom konaní voči obžalovanému uplatnila riadne a včas z titulu uplatnenia nároku na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej T. P. sumu vo výške 145,79 Eur, čomu bolo zo strany okresného súdu vyhovievané a ani krajský súd pri skúmaní tohto nároku nezistil žiadne pochybenie a preto ho bez zmeny prevzal aj do svojho rozhodnutia.

Poškodená T. P. si do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škody voči obžalovanému vo výške 546,-Eur, čo pozostávalo z bolestného, ktoré podľa znaleckého posudku pri ohodnotení zranení predstavovalo 25 bodov, pričom cena jedného bodu pre rok 2020 určila na rozdiel od znaleckého posudku vo výške 21,84 Eur.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 tohto zákona, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zmieňovaného zákona, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

V zmysle Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 22. mája 2020 č. S08817-2020-OL o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2020 (Oznámenie o vydaní opatrenia bolo publikované v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 135/2020 Z. z.) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, bolo v § 1 ustanovené, že výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2020 za jeden bod je 21,84 eura. Toto opatrenie nadobudlo účinnosť 29. mája 2020.

Z popísaného skutkového stavu je zrejmé, že ku vzniku zranení a tým aj k uplatňovanému bolestnému zo strany poškodenej za ňho došlo 22.03.2020, teda na určenie hodnoty bodu za bolesť platí vyššie uvedené Opatrenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 22. mája 2020, ktorý určil hodnotu jedného bodu na 21,84 Eur. Nepostupoval preto okresný súd správne, ak nekriticky prevzal vyčíslenie

odškodnenia za bolesť zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo nachádzajúcom sa na čl. 62, ktoré určilo cenu bodu na 20,26 Eur, avšak pritom znalec zároveň uviedol, že opatrenie, podľa ktorého postupoval, nadobudlo účinnosť 31. mája 2019, ktoré mimochodom pri stanovení ceny bodu bolo naozaj v takejto výške. Keďže ale zranenia, teda aj vytrpená bolesť bola spôsobená až v roku 2020, malo byť pri určení hodnoty bodu postupované v zmysle vyššie citovaného opatrenia.

Krajský súd preto na podklade odvolania poškodenej T. P. zrušil výrok o náhrade škody a ustálil hodnotu bolestného vo výške 546,- eur (t.j. 25 x 21,84), ktorú následne priznal tejto poškodenej.

Záverom krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolací súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že z vykonaných dôkazov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný konal takým spôsobom, ako mu to kládla obžaloba za vinu. Krajský súd sa nestotožnil ani s dôvodmi namietanými obžalovaným uvedené v jeho vyjadrení, podľa ktorých prvostupňový súd nezdôvodnil dostatočne svoje rozhodnutie a nevysporiadal sa so všetkými námietkami obžalovaného v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd zhodnotil, že spôsob, akým sa okresný súd vysporiadal s relevantnými námietkami obžalovaného v odôvodnení svojho rozhodnutia je postačujúci a zodpovedal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na právne významné obhajobné argumenty obžalovaného a realizoval tak jeho ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu zakotvené v čl. 46 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C81.46'&ucin-k-dni='30.%209.2012'> Ústavy SR, súčasťou ktorého je aj právo účastníka konania, aby v rozhodnutí súdu boli uvedené dostatočné dôvody, na základe ktorých súd rozhodol vo veci. Ohľadne samotného hodnotenia dôkazov, krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy súd prvého stupňa náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Predmetný skutok sa aj podľa názoru krajského súdu stal tak, ako to prvostupňový súd správne ustálil vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a nepochybne ho spáchal obžalovaný tam rozvedeným konaním a to aj súdom ustálenej dobe (t.j. 20.03.2020). O týchto skutkových záveroch nemá odvolací súd žiadne pochybnosti, tieto sú presvedčivé a vychádzajú z konkrétnych vykonaných dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne usvedčili obžalovaného zo spáchania tohto skutku. Taktiež nedošlo ani k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotí dôkazy ináč než je predstava obžalovaného alebo inej strany v konaní a to aj v súvislosti s aplikáciou zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. Podľa dlhodobej ustálenej súdnej praxe (pozri napr. R 38/68-IV.) súhrn nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. V posudzovanom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaný je zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný priamym dôkazom - výpoveďou poškodenej, ktorá bola navyše podporená dôkazmi nepriamymi, a síce znaleckým posudkom a lekárskymi správami o ošetrovaní poškodenej, pričom nezakladá sa na pravde tvrdenie obhajoby, že poškodená vyhľadala lekárske ošetrovanie až po dvoch dňoch, o čom svedčia práve vyššie zmienené dôkazy. Poškodená pritom oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie protiprávneho konania podáva ihneď na druhý deň po predmetnom incidente na príslušnom oddelení PZ, teda dňa 23.03.2020 o 10.30 hodine, čo vyvracia tvrdenie obžalovaného týkajúce sa neustálenia dňa, kedy došlo k napadnutiu poškodenej.

K samotnému mechanizmu vzniku zranenia je nutné ešte dodať, že aj keby príslušný znalec pripustil možnosť vzniku zranenia aj iným spôsobom, automaticky to neznamená nevinu útočiacej osoby. Znalec predsa nemôže so stopercentnou istotou uviesť, ako došlo ku samotnému skutkovému dejovi a kto je jeho páchatelom, pretože nebol priamy pozorovateľom posudzovanej udalosti. Znalec na základe svojich odborných vedomostí a skúseností vyslovuje svoj názor, akým spôsobom a za akých okolností mohlo dôjsť k vzniku zranenia berúc do úvahy jednotlivé subjektívne výpovede obžalovaného, poškodenej, svedkov a objektívne dôkazy, ako sú napr. lekárske správy o rozsahu zranenia, vlastné vyšetrenie poškodenej, stopy na mieste činu a pod. Znalecký posudok a výpoveď znalca je len jedným z dôkazov,

na ktoré prihliada súd pri svojom rozhodovaní. Preto, ak znalec nevylúčil spôsob vzniku zranenia tak, ako to uvádza poškodený (v tomto súdenom prípade dokonca považoval iný spôsob vzniku zranení za nepravdepodobný), pričom mechanizmus jeho vzniku podporujú aj ďalšie dôkazy, ako je v tomto prípade, možno na základe takejto dôkaznej situácie spoľahlivo vyvodiť záver, že ku skutku došlo spôsobom prezentovaným poškodenou.

Odvolačí súd ešte dodáva, že nezamietal odvolanie žiadnej procesnej strany, keďže obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona, čím ho dostal pri ukladaní trestu do výhodnejšieho postavenia (znižovanie hornej hranici trestnej sadzby o 1/3), prokurátorovi vyhovel ohľadne sprísnenia právnej kvalifikácie konania obžalovaného a napokon upravil aj nárok poškodenej v jej prospech na základe vyššie uvedeného.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolačí súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.